

Ađlıyor Kendi Derinliđinde Deniz

– S. Yetgin · 28 Nisan 2014

Büyülu bir yalnızlık kapsülünde hayat
Usumdaki serin ırmaklarda yüzüyorum
Dünya aldatlılarıyla yüzü/koyun insanlar
Yalan tabletlerini biriktiriyorlar hırsıla
Hikâyeler benzeşik fısıltılar kitaplığında
Sahnesini yitiren mağrur kelebeklerce
Üç harfli bir isyanı buluşturuyor aşk

Şaşkın bakışlarla gülümsedikçe kabımıza
Buğular biriktirdiğimiz kaptan süzülüyorum
Bahanesiz mutlulukların diyetini ödüyor zaman
Payımıza düşen aldatılar hüznümüzle sevişiyor
Parmaklarımın ütopyasında bakir şiirler
Sıska günlerin çukurunda faili meçhul ölümler
Çizgiler çekiyorum yalancı aynalara bıkmadan
İmgelerin okyanuslarında boğuluyor aşk

Suskuyla sevişen umutların çürük darağacında
Efsane kanyonlardan hayata dökülüyorum
Değişken iklimleri toprağa dikiyor avcılar
Özü olmayan karanlıkları süpürüyor hazan
Yanıtlanmamış sorularla ruhum çelişiyor
Sancıyla ovuluyor acıyı tanımayan sevgiler
Yarın sersem bir dikiz aynası fani ufukumuzda
Tekbirler çekiliyor uzaklarda, iplerde canlar
Ağlıyor kendi derinliğinde deniz, susuyor aşk

Selahattin YETGİN